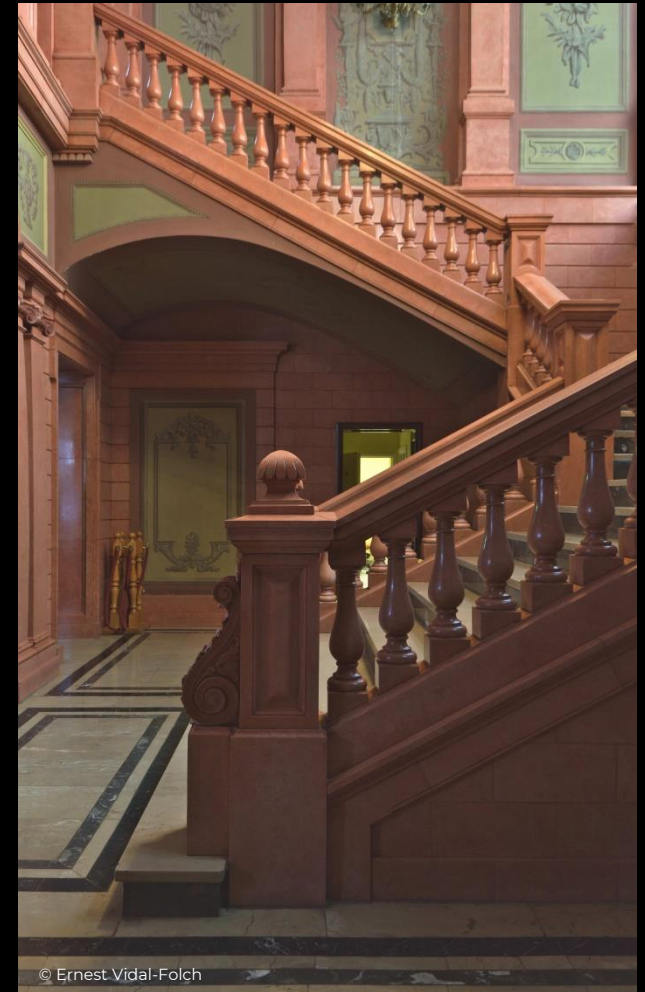

LA CASA ROSADA

Subdelegació del Govern
a Lleida

© Ernest Vidal-Folch

© Ernest Vidal-Folch

L'edifici que actualment acull la Subdelegació del Govern a Lleida és d'estil neoclàssic, típic de l'arquitectura de postguerra. La seva construcció, en un solar de titularitat municipal i a càrrec de la Direcció General de Regions Devastades, va començar l'any 1947. Va ser inaugurat gairebé nou anys després, el 1955.

Situat al centre neuràlgic de Lleida, al costat de la Rambla Ferran i del riu Segre i a prop del conjunt monumental de la Seu Vella, és conegut també com "Casa Rosada" per la tonalitat d'aquest color que té la pedra amb que es va construir l'edifici procedent d'Ivars de Noguera.

Està catalogat des de 2001 com a Bé Cultural d'Interès Local. A l'inventari del Patrimoni Arquitectònic Català hi consta com a representatiu del "monumentalisme academicista" caracteritzat per l'ús de volums nítids, geometries simples i pocs elements ornamentals.

L'arquitecte encarregat de les obres va ser Lluís Domènech i Torres (Barcelona. 1911-1992), net de Lluís Domènech i Montaner, el gran arquitecte del modernisme. El 1946 Domènech i Torres és nomenat arquitecte Municipal de Lleida, i dissenya bona part de la ciutat de postguerra, com ara els Camps Elisis i la porta principal d'accés i el Parc "Alcalde Pons", actualment Les Basses d'Alpicat. Per encàrrec de l'ajuntament,

dissenyà també "El Marraco", el drac popular que acompanya els gegants a les festes de la ciutat.

Un altre membre d'aquesta saga d'arquitectes, Lluís Domènec i Girbau, fill de Lluís Domènec i Torres i besnet de Lluís Domènec i Montaner, va dirigir anys després, entre 1995 i 1996, la rehabilitació de la façana posterior de la Subdelegació, amb la construcció d'un tancament a la terrassa principal per centralitzar la maquinària i l'adequació de la quarta planta per a despatxos.

L'austeritat arquitectònica exterior, a excepció de la porta principal d'accés, amb columnes a banda i banda que connecten a la Plaça de la Pau, contrasta amb la riquesa ornamental de l'interior. A l'exterior les finestres són rematades per frontons triangulars (trencats en el segon pis) i la gran cornisa és sustentada per mènsules que envolten l'edifici.

A l'interior l'escala imperial central de marbre rosat dona accés a la planta noble i als cinc vitralls de grans dimensions que representen els cinc partits judicials de l'època. El saló del tron hi és peça destacada, amb l'enteixinat en forma de quadrícula i l'ús predominant de fusta.

